

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۷/۱۲/۱۵

پوهندوی آصف بهاند

ککره هوا او ککر ذهنیت

دا سمه نه ده چې یو څوک دې نوی نسل، د خپل زاره فکر منلو ته اړباسي او ښه پوره ټینگ ورباندې ولاړ هم وي، تجربو ناسم ثابت کړی ذهنیت پر نوي نسل ورتپي او په کلونو، کلونو نور هم نوی نسل د وروسته پاتې والي او ذهني ککرتیا په دایره کې را ایساروي.

زموږ په هیواد افغانستان کې له جگړې را زیږیدلي ستونزې دومره ډیرې دي، چې اوس هر خوا مخ و اړول شي، یوه نه، لس نه، شل نه؛ بلکې په سلکونو رنکارنگ ستونزې په مخ درځي. اوس پر ټولنه او د خلکو پر ژوند داسې شرایط او داسې خلک حاکم شوي چې د یادو ستونزو د حل له پاره عادي خلک څه کوي چې حاذق ډاکتران، ټولنپوهان او سیاسيون هم د حل لاره نه شي موندی. له خلکو لاره ورکه ده چې څه وکړي په کومه مخه کا او چا ته د زړه حال او د بدن درد و وايي.

پخوا به ما په خپلو مقالو کې د نوي نسل د روزلو فکر کاوه او له دې ټولو ستونزو نه د وتلو لار مې په دې کې لیدله چې نوی نسل زدکړو ته مخه کړي، د نویو علومو په گانه سمبال شي او له نویو علومو، نوي تکنالوژۍ سره د وطن او خلکو د مینې او خدمت درس هم ورکړل شي؛ خو اوس یې گورم چې له نوزیري نه نیولې بیا تر ماشوم، کوچني، زلمکو، ځوانانو، مشرانو او لا بوداگانو پورې یو هم د بدمرغیو د ستړي او تباہ کونکي سونامي له څپو نه خلاص نه دي.

بله ستره ستونزه په ټولنه کې حاکم ککر ذهنیت دی چې له کلونو، کلونو راپه دیخوا، پر خلکو او ټولني باندې حکومت کوي. ډیری یې په ضررونو باندې پوهیږي، خو بیا یې هم تطبیقوي او تعقیبوي یې. د سلو یا زرو کالونو مخکینی قانون به داسې درباندي تطبیقوي لکه سم مدني قانون چې وي او گټه یې ټولو ته رسیږي. چې ور یاده یې کړي چې: وروره! دا خو د یوه اړخ په گټه هم نه دی، ولي داسې کوی؟
ورو به درته و وايي:

«وروره له ښاره ووزه، له نرخه نه، همدا نرخ دی، همدا رواج دی.»

او یا هغسی چې دی فکر کوي، تا هم اړ باسي چې ته به هم خامخا د ده فکر او طرز دید مني او هغه به تطبیقوي؛ همدې ته وايي ککر ذهنیت. دا ټیپ خلک له فزیکي پلوه په اوسنی زمانه کې ژوند کوي او له فکري پلوه زرکاله مخکي زمانو کې ژوند کوي او تا به هم اړ باسي چې ته هم له دوی سره زرکاله شا ته ور گرزې او هلته به په هغه جهنم کې له دوی سره ژوند کوي.

په دې ډول چې ککره هوا او ککر ذهنیت لاس سره یو کړي، نو زموږ په ټولنه کې نوی نسل د ککرې هوا او ککر ذهنیت په دایره کې رالوی شي، بیا به د ککر نوم هم نه ورسره جوړیږي، بیا نو کوم بل نوم ورته لټوی.

دا ککره هوا او ککر ذهنیت له اسمانه نه دي اوریدلي او نه هم په مخکې را شنه شوي دي، دا ټول مور خپله رامټخ ته کړي دي. هوا مور خپله ککره کړي ده او ذهنیتونه مور خپله خراب کړي دي. په هر نامه چې و، مور جگړې ته مخه کړي ده، له یو عادي لاس اچوني نه نیولې تر مسلحانه وژنو او وینو تویولو پورې، ځکه مو اوس ماشوم هم هماغه څه کوي چې مشرانو یې کړي دي، که نور هیڅ نه وي د جگړې کولو د تمثیل په دود یې بو بل ته لرگي او سوتي د توپکو په څیر نیولې او د یو بل د ویشتلو او وژلو تمثیل کوي. دا لاندې عکس یې ښه بیلگه ده:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

دې ماشومانو د مور په نس کې يو بل ته سنگر نيول نه دي زدکړي، بلکې دوی مشران ليدلي چې ټول عمر يو د بل د وژلو له پاره وسله په لاس په سنگرونو کې پراته وي، ځکه کوچنيان هم دغه تمثيل کوي. که دوی ته د سالم مصروفيت زمينه مساعده وای، دوی هيڅ کله داسې نه کول او لا د دې کارونو فکر يې هم نه شواى کولای.

د جگړې د سونامي او له هغې سونامي د رازيردلو ناخوالو په دایره کې، زموږ د ټولني د ډيری وگړو، په تيره ماشومانو او کوچنيانو د ذهن په هر کونج او پېچومي کې، د ويني په هر څاڅکي کې، په کتلو او حرکاتو کې يې او لا په هر تنفس کې يې، تاوتریخوالی، وهل ټکول، وژل، د وسلې کارول، ویر او... له ورايه بنسکاريږي او احساسیږي.

د ټولو خلکو او په تيره ماشومانو او کوچنيانو له ذهن نه د دغو شيانو تورل، پاکول او لرې کول يوې سترې عاطفې ته اړتيا لري او دا عاطفه يوازې د ادبياتو له لارې کيدای شي چې ماشوم ته، کوچني ته او نوي نسل ته ور ډالی شي.

موږ کولای شو چې د ماشومانو له پاره د ځانگړو کيسو او شعرونو په وسيله دا کار تر شره کړو. د پلاستيکي وسلو په ځای شعري او داستاني ټولگې په لاس کې ورکړو، څو وکولای شو په معنوي لحاظ د افغان ماشوم عاطفې لاسنيوی وکړو.

د چاپيريال څو ډوله ککړتيا ټول خلک تهديدوي، له واره نيولې تر زاره، له شتمن نيولو تر بيوزلو. دننه په افغانستان کې په تيره لويو ښارونو کې په عيني او عملي ډول درې ډوله ککړتيا خلک تهديدوي:

- د چاپيريال ککړتيا،

- نوري ککړتيا،

- غريزه ککړتيا

خلکو تر اوسه د چاپيريال د ککړتيا غم نه و خورلی چې داسې غريزه ککړتيا ورپسې راغله چې په هيڅ ځای کې هم نه شي ورته خلاصداى، حتی په خپل کور کې. د ځانسانسورۍ په سلسله کې سرى نه شي کولای چې په منابعو او جزياتو باندې يې وغريږي، که څوک څه و وايي، ښايي د کفر او مباح الدم فتواوې ورپسې کتار وښلول شي.

په همدې نږدې ورځو کې بي بي سي د «آلودگي هوا به مگر نوزادان 'آسيب می‌رساند'» تر سرليک لاندې يو [ريپوټ](#) خپور کړ چې زموږ د ټولني شرايطو ته په کتو سره، بيخي د تشويش وړ ده. يعنې نوزيږی ماشوم مو د خپل ژوند د

لومړني کال په تنفس سره خپل ماغزه له لاسه ورکوي. ځکه چې د ککړې هوا په چاپيريال کې دنيا ته راځي او د تنفس له لارې آکسيجن نه بلکې، زهري مواد تنفس کوي.

د ملگرو ملتونو د يونيسف ادارې ويلي دي چې له يو کلنۍ نه د تيبټ عمر ماشومان د داسې ککړې هوا په تنفس سره د دوی ماغزه له جدي خطر سره مخ کېږي. او د دې هوا د تنفس په پايله کې چې د ماشوم بدن، په تيره ماغزو ته کومې صدمې رسېږي، کيدای شي د ټول عمر له پاره له دوی سره مل وي.

اوس گورو چې له يوې خوا ککړه هوا له بلې خوا ککړ ذهنيټ د ژوند له پيل نه تر پايه پورې، د يو انسان ژوند تهديدوي. ماشوم پرته له دې چې پوه شي د ژوند د بربادۍ مقدمات يې لا په ماشومتوب کې په خپل وجود کې ذخيره کړي وي.

له دې کبله د دولت ټولو ارگانونو، غير دولتي موسساتو کورنيو او ميندو پلرونو سره بنايي چې هر څوک او هر آدرس تر خپلې وسې د خپل ځان او خپلو اولادونو او خپل راتلونکي د ژغورنې له پاره د يوه پاک چاپيريال او پاک ذهنيټ د رامنځ ته کيدو له پاره له خپلو ټولو لاس لرلو امکاناتو نه په استفادې سره د دې ټولو شته ستونزو د حل او د پرابلمونو د لرې کولو په برخه کې مرسته وکړي.

پای